

РЕШЕНИЕ

№ 1711

гр. София, 12.03.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 23.02.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Ани Андреева, като разгледа дело номер **545** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образувано е по жалба на А. Г. Р – директор на 30 СОУ „Б. М.” срещу Решение № 51 от 30.01.2014г. по преписка № 131/2012г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/ в частта, в която е установено, че жалбоподателката, в качеството на представляващ работодателя, е осъществила тормоз по смисъла на чл. 5 във връзка с § 1, т. 1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗД/ на основата на признак „лично положение“ спрямо А. С. Б. и е наложена имуществена санкция на основание чл. 80, ал. 2 във връзка с чл. 80, ал. 1 от ЗЗД в размер на 300,00 лв. Делото е върнато за ново разглеждане от състав на ВАС.

В жалбата се посочва, че решението е неправилно поради нарушения на материалния закон, съществено нарушение на административно производствените правила и необосновано. Твърди се, че решението на КЗД е постановено в противоречие с установените факти, събраните доказателства по делото и при необосновани и противоречиви от фактическа и правна страна мотиви. Моли съдът да отмени оспорваното решение. Претендира разноски.

Ответникът Комисия за защита от дискриминация, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли същата да бъде оставена без уважение и решението на КЗД да бъде потвърдено. Твърди, че правните изводи съответстват на изложените факти. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна – А. С. Б. оспорва жалбата и моли решението на КЗД да се остави в сила.

Заинтересованите страни – Министерство на образованието и науката /МОН/, Столична община не изразяват становище по спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване административен акт, съгласно чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗД/. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването. Същата е подадена в срок, доколкото решението е съобщено на Рейха на 05.02.2014г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Административното производство е започнало по жалба, наречена „Възражение“ на А. Б. до КЗД, вх. № 44-00-2009 от 19.05.2012г. Посочено е, че жалбата е против началника на Р. – С. – град. Изложени са и твърдения, че А. Г. Р – директор на 30 СОУ „Б. М.“ е подложила Б. на продължителен психически тормоз и е провокирала свръх стойности на кръвното и налягане. Заради Рейха, Б. е щяла да загуби живота си и повече от 100 дни е в болнични. Твърди се, че на педагогически съвет на 26.01.2012г. Ат. Рейха направила дискриминационно изявление – кого от учителите обича, и кого не обича, като сред необичаните била и жалбоподателката. Същата изтръпнала, почувствала се ужасно и възприела изявлението като предупреждение „веднага си тръгни – доброволно, за да не те ликвидирам по моя си начин“. Три работни дни след това – на 01.02.2012г., Рейха била извикала Б. при нея. Обвинила я в несъществуващи провинения. След срещата тя едва стигнала до лекарския кабинет, където били измерени много високи стойности на кръвното и налягане. Директор Рейха обаче забранила да се повика екип на спешна помощ. На 06.02.2012г. Рейха била обявила свободно работно място по музика, докато жалбоподателката била в болнични – от 01.02.2012г. до 14.02.2012г., като насрочила интервю за работа на 13.02.2012г. Вследствие на новината Б. отново повишила стойностите на кръвното си налягане и постъпила в болница. Изложени са и оплакванията относно допуснатото закъснение от учител в училището, вследствие, на което е възникнал инцидент със ученичката Н.. Рейха накарала Б. да скъса първата докладна по този случай и да напише нова под нейна диктовка. Останалите твърдения в жалбата описват поведение на Ат. Рейха и В. К. спрямо други лица. Приложени са и доказателства във връзка с изложените твърдения: Заявление вх. № 507/10.05.2012г., без подпис, от Мима Д. за вписване в протокол от Общо събрание от 24.04.2012г. и Педагогическия съвет на 26.01.2012г. на изказвания, вкл. и изказване на директорката, с които е разкрила пред всички личното си отношение към някой колеги, като на всеослушание е завила кого обича и кого не. По отношение на А. Б. се иска вписване на израза „Преди обичах А. Б., но вече не я обичам.“; Ф. за спешна медицинска помощ от 01.02.2012г. Във фиша е вписана молба до личния лекар за издаване на болничен лист за временна нетрудоспособност, поради високо артериално налягане, което не се повлиява от медикаменти. Пациентката не е транспортирана до болнично заведение; Списък на Свободни работни места на територията на Р. - С. – град, като за 30 СОУ са обявени три работни места, вкл. за учител по музика. Срокът за подаване на документи е до 10.02.2012г., а събеседването

на 13.02.2012г.

Сезирана с жалбата, с Разпореждане № 319 от 04.06.2012г. председателят на КЗД, е образувал преписка с № 131/2012г. Прието е, че в жалбата са изложени оплаквания за тормоз на работното място по признак „лично положение”. С оглед на това преписката е разпределена на тричленен състав, който е определен поименно. Съставът е уведомил председателя на КЗД за определения председател и докладчика по преписката, предложен е и подпомагащ експерт, които е определен от председателя на КЗД, да извършва необходимите действия свързани с проучването по преписката. С уведомление изх. № 44-00-2249/06.06.2012г. на 09.06.2012г. А. Б., е уведомена за образуваната преписка, като са и дадени указания за представяне на доказателства във връзка с изложените твърдения. С молба вх. № 44-00-2574/28.06.2012г. Б. е представила като доказателства два броя статии публикувани в сайта „О. Н..bg“ на 26.06.2012г. и на 27.06.2012г. С писмо изх. № 19-00-125/02.07.2012г. на 03.07.2012г. А. Рейха, е уведомена за подадената жалба, образуваното производство и е предоставен срок за представяне на писмени обяснения по фактите изложени в жалбата. Изискани са и документи по опис и отговор на въпроси. На 09.07.2012г. Рейха е депозирала писмени обяснения (вх. № 19-00-130), към което са приложени доказателства. Посочено е, че по повод на жалби от Б. в училището са извършвани проверки от Р. С., от ДАЗД, Инспекция по труда, Дирекция „Здравеопазване“ в СО, проведено било и синдикално събрание. При проверките не били открити нарушения. На Педагогическия съвет на 26.01.2012г. според дневния ред директорът бил запознал колегията с констативния протокол от ДАЗД по повод проверка по жалба на майка на ученик от ба клас. Госпожа Б. е присъствала на съвета, но не е отбелязано каквото и да е възражение по констатациите. Не било отбелязано на съвета да са били разглеждани въпроси от типа „кой кого обича“. Посочено е, че по време на случката с ученичката Н., Ат. Рейха била в платен отпуск и извън страната, за което е представена заповед. По отношение на срещата на 01.02.2012г. е посочено, че тя се е състояла по повод констатации от материалната книга и в присъствието на двете помощник директорки – г-жа Л. и г-жа Х.. Поради наличие на пропуски във финансовия документ – материалната книга за взетите часове, г-жа Б. била поискала да и кажат къде и какво да дописва, за да отчете часовете си. Г-жа Рейха отказала, тъй като г-жа Б. не била представила график за провеждането на часовете, от който да е видно в кой ден с кои ученици репетира, нито списък на участниците, нито програма на групите. Г-жа Б. посочила, че може да донесе веднага тематичното си разпределение за часовете по музика, които съставляват част от годишната и норма и представила изписани на ръка няколко листа - списъци с участници в групата С.. Представените списъци и списъците, които Б. била вкарала в базата данни били различни. На въпрос за предоставяне на график и програма за часовете отговорила, че не може да ги представи, че няма такива. Директорът и предоставил всички списъци, с които разполагали в момента и казала на г-жа Б. да си свери данните, да си огледа нещата и да ги предостави в указания срок – до 02.02.2012г. След тази среща повече за деня срещи между двете е нямало. Пред г-жа Рейха, г-жа Б. не била споменала да и е лошо, че има нужда от медицинска помощ. В късния следобед на 01.02.2012г. Рейха била уведомена, че г-жа Б. е в медицинския кабинет с високо кръвно налягане. Посочено е, че на съпруга на г-жа Б., Рейха е казала, че ще се търси заместник, тъй като г-жа Б. е единствен учител по музика. Посочено е, че не е издавана забранителна заповед на медицинската сестра да

извика „Бърза помощ“ на 01.02.2012г. по повод на А. Б., нито когато и да е. По повод на предишен случай директорът, във връзка със заповеди от МОН, настоявал да бъде уведомяван при инциденти с ученици от училище и при налагаща се спешна помощ. Изложени са и обяснения относно обявеното свободно работно място за учител по музика, предоставените помещения на г-н Л. Д. и работата му като учител по заместване по програма „Без свободен час“ и случая с Н.. Посочено е, че се прилагат всички изискани от Комисията документи. Видно от Заявка вх. № в Р. С. – град 0601-372/03.02.2012г. 30 СОУ е обявило свободни работни места по чл. 68, ал. 1, т. 3 КТ за трима учители, вкл. учител по музика. Представен е констативен протокол от 01.02.2012г., в който са отразени възложените часове С. – вокална група, отразените в материалната книга часове за първия срок от А. Б.. Посочено е, че до настоящия момент г-жа Б. не е представила за утвърждаване график за провеждане на часовете по С. – вокална група, описани са пропуски със списъците на учениците участващи във вокалната група. От г-жа Б. са изискани до края на 02.02.2012г. да представи поименен списък на учениците от 30 СОУ, участници в организираната вокална група С.; Г. за провеждане на занятията на вокалната група, за които е получена работна заплата и който до този момент не е представен; Тематични работни планове по музика на г-жа Б. за учебната 2011/12година. А. Б. е запозната с констативния протокол. Не са отразени възражения. Представени са и Обяснения от 05.07.2012г. от Е. Д. – технически изпълнител в 30 СОУ, относно разговора и с медицинската сестра на училището за повикване на екип на спешна помощ. По делото е представен протокол от проведеното на 26.01.2012г. заседание на Педагогическия съвет при 30 СОУ. Отражено е, че директорът е запознал колегията с констативните протоколи на Р. - С. и ДАЗД относно случая с Н. от 6 а клас, в които било отразено, че няма нарушения. Като доказателства са представени и Докладна вх. № 90/08.12.2011г. от А. Б. – класен ръководител на VI а клас до директора на 30 СОУ относно случилото се на 23.11.2011г. между Н. А. и съученици. Предложено е налагане на наказание на учениците А. Л., А. В. и А. П.. Представена е и втора докладна от А. Б. до директора вх. № 131/21.12.2011г., в която е посочено, че Б. оттегля предложението си за наказание. Представени са и извадка от Книга за контролната дейност на директора, Констативен протокол от проверка на О. през време на отсъствие на директора поради отпуск (16.11.2011-02.12.2011г.), Констативен протокол от проверка по повод доклад на г-жа Б. от 08.12.2011г. за наказание на ученици от шести а клас, извадка от Книга за контролната дейност на помощник - директора, относно случаят с Н. в 6 а клас.

По повод постъпилата жалба КЗД е изисквала становище от кмета на СО, от директора на дирекция „Здравеопазване“ СО, МОН, ДАЗД, като по делото са приложени и отговорите.

Със Заявление вх. № 44-00-2875/24.07.2012г., молба вх. № 44-00-2907/27.07.2012г., молба вх. № 44-00-3041/15.08.2012г. А. Б. е представила в Комисията допълнителни писмени доказателства. Същите са свързани със здравословното и състояние, подадени от нея жалби до различни институции, писма. Направени са доказателствени искания за разпит на свидетели, назначаване на медицинска експертиза, изискване на документи от институции и от директора на 30 СОУ.

С уведомления на всички страни е предоставена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства. С Уведомление за призоваване, за насроченото на 06.03.2013г. заседание, са призовани А. С. Б. – жалбоподател, А. Рейха – ответна страна, В. Ф. К. – ответна страна, СО, Център за Спешна медицинска

помощ, Министерство на здравеопазването – заинтересовани страни. Призовани са и свидетели. Страните са се запознали с доказателствата по делото, видно от представените „Заявления за запознаване с преписката“. С Молби вх. № 44-00-817/28.02.2013г. А. Б. е оспорила верността на твърденията на А. Рейха в писмения и отговор и е представила допълнителни доказателства. От определения докладчик по преписката е изготвен Доклад – заключение. По подадената жалба са проведени две заседания на Комисията, видно от съставените протоколи – от 06.03.2013г. и от 28.04.2013г. На заседанието проведено на 28.04.2013г. са разпитани свидетели и на двете страни, чийто показания, съдът на основание чл. 171, ал. 1 АПК ще цени и преписката е обявена за решаване. На 30.01.2014г. е постановено процесното решение, с което на основание чл. 65, т. 1 от ЗЗД е установено, че А. Г. Рейха - директор на 30-то СОУ „Б. М.“ – [населено място], е осъществила „тормоз“ по смисъла на чл. 5 във връзка с § 1, т. 1 от ЗЗД на основата на признак „лично положение“ спрямо А. С. Б. и на А. Г. Рейха - директор на 30-то СОУ „Б. М.“ – [населено място] е наложена имуществена санкция на основание чл. 80, ал. 2 във връзка с чл. 80, ал. 1 от ЗЗД в размер на 300,00 лв.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Съгласно чл. 5 от ЗЗД тормозът на основа на признаците по чл. 4, ал. 1, сексуалният тормоз, подбуждането към дискриминация, преследването и расовата сегрегация, както и изграждането и поддържането на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места, се смятат за дискриминация. Сред признаците по чл. 4, ал. 1 е и „личното положение“. Съгласно легалното определение на понятието тормоз, съдържащо се в § 1, т. 1 от ДР на ЗЗД "тормоз" е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Съдебната практика приема, че фактическия състав на тормоза включва: 1. изпълнително деяние - действие или бездействие на определено лице спрямо друго лице. 2. защитен признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗД; 3. цел или резултат - накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда; 4. причинно-следствена връзка между тях. За да е налице нежелано поведение, следва да бъдат осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата правна норма. В процесния случай съдът намира, че не е доказано съществуването на всички елементи от фактическия състав на тормоза. От доказателствата по делото се установи, че в 30 СОУ има междуличностни конфликти, но не се установи, че тези конфликти са довели до осъществен тормоз по смисъла на закона. Липсват доказателства, че действията на Рейха са били с цел или са имали за резултат накърняване достойнството на Б. и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Не се установи и причинно-следствена връзка между поведението на Рейха и положението на Б. в училище и здравословното и състояние. Мотивът на ответника, за да приеме, че е налице дискриминация под формата на тормоз е, че действията и поведението на Рейха спрямо А. Б., включително отправеното предложение от Рейха да унищожи първоначалната докладна и да напише друга, със

съдържание неотговарящо на действителността, представляват целенасочено тенденциозно и оскърбително действие спрямо А. Б., изразяващо се в тормоз на работното място. В решението си КЗД въобще не е посочила кои конкретно действия осъществени от Рейха спрямо Б. е приела, че представляват действия, които да са тормоз. Не е направено и обобщение на цялостното поведение на Рейха и Б. във взаимоотношенията между двете, за да се прецени дали е налице осъществен тормоз. В оспорваното решение на Комисията, след подробно изложение на твърденията на всички страни, много пестеливо комисията е посочила какво е приела за установено. Още по пестеливи и бланкетни са правните изводи за осъществена дискриминация под формата на тормоз, които не се възприемат от съда, тъй като не са подкрепени от събраните доказателства. По делото се установи, че и двете докладни на А. Б. относно случаят с ученичката Н. са заведени в деловодството на училището и не са унищожени. Не се доказва, вкл. и чрез разпитаните свидетели, че Рейха е принудила Б. да унищожи първата докладна и да напише нова. Не е доказано, че напускането на А. Б. е вследствие влошения микроклимат в училището. Не е доказано, че Рейха е подложила Б. на продължителен психически тормоз и е провокирала свръх стойности на кръвното и налягане, че заради Рейха, Б. е щяла да загуби живота си и повече от 100 дни е била в болнични, че Рейха е направила дискриминационно изявление – кого от учителите обича, и кого не обича, че е забранила да се повика екип на спешна помощ на 01.02.2012г. По делото са налице доказателства, че на 06.02.2012г. Рейха била обявила свободно работно място по музика, но не се доказва, че именно поради това Б. отново е повишила стойностите на кръвното си налягане и е постъпила в болница. Дори това да е така, което между впрочем е житейски логично, обявеното работно място е по заместване и Б. не е застрашена. Жалбоподателката не е представила доказателства, че е представила своевременно график за провеждането на часовете, от който да е видно в кой ден с кои ученици репетира, нито списък на участниците, нито програма на групите, каквито са и били изискани в края на първия срок и е предоставен срок за това. Ако същите са били изготвени и е вярно твърдението на Б., че в училището няма практика да се входира представянето на графика, то за нея не би имало проблем да го представи, щом те са били изготвени. Свидетелката Х. е обяснила подробно пред комисията реда за представяне на графици и списъка на ученици от С. и защо се е наложило в края на първия срок спешно да се изискват те от Б.. При прочит на всички събрани по делото доказателства се установява, че между Рейха и Б. има междуличностен конфликт, но не може да се приеме, че Рейха осъществява тормоз спрямо Б.. Следва да се отбележи и че подаването на многобройни жалби до различни институции по повод ставащото в училище и отправянето на недоказани обвинения от страна на Б. (за такива могат да се възприемат статиите в онлайн изданието, твърденията относно Л. Д.) спомагат за нагнетяване на обстановката в училището. В процесното решение КЗД въобще не е изследвала тези въпроси, а бланкетно е приема, че действията и поведението на директора спрямо жалбоподателката представляват тормоз на работното място. В решението е прието, че тормозът осъществен от А. Рейха е по признак

„лично положение“. В закона липсва легална дефиниция на понятието "лично положение" и следва във всеки конкретен случай да бъде установявано и доказвано. Различното третиране трябва да е свързано с притежавани или придобити качества на личността или вътрешноприсъщи признаци, за да се приеме, че се включва в законово защитения признак "лично положение", които позволяват да бъдат прилагани еднакво и които отчитат универсалния (материален и персонален) обхват на закона и абсолютната забрана за дискриминация. В този смисъл Решение № 225 от 8.01.2013 г. на ВАС по адм. д. № 11649/2012 г. Съдът намира, че по делото не се установи, че А. Б. притежава или е придобила някакви качества или особени признаци и именно поради тях спрямо нея да е проявено неблагоприятно третиране, което да се приеме за тормоз, довел до накърняване на достойнството ѝ, и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда или тези действия да имат такава цел. За да е налице накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда следва да се установят конкретни факти, изразяващи необективно и негативно отношение към засегнатото лице, съпоставено с други лица със същите качества, свързани със защитен признак. За да е налице дискриминация, дори и под формата на тормоз е необходимо да се направи съпоставка с други лица, намиращи се в същото положение. За да е налице тормоз на работното място по смисъла на ЗЗД следва да се докаже различно третиране между лица със сходни трудови функции и това различно третиране да е довело до накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда. Такава съпоставка комисията не е извършила. Не е установено че спрямо други учители от училището в положението на Б., Рейха не е имала поведение, каквото е имала спрямо жалбоподателката или че ги е толерирала, въпреки че те не са представили графиците си в срок, не са изпълнили задължението си да уведомят своевременно за инцидент в класа на който са класен ръководител, и т. н. Комисията въобще не е изложила мотиви защо приема, че поведението на Рейха по случая в Н. представлява тормоз. По делото се установи, че на 23.11.2011г. между ученичката Н. А. и нейни съученици е имало инцидент – момчетата били притиснали Н., дърпали и дрехите и се държали неетично и неморално с нея. Не са установени безспорно виновните ученици. Налице са доказателства и че класния ръководител е съобщил за случката доста след това – на 08.12.2011г. и то след покана от помощник директора, както и че има жалба от майка на момче от класа по повод недоказано участие на сина и в инцидента, за което е предложено да му се наложи наказание. Не е установено дискриминационно поведение на Рейха. Пред административния орган са разпитани четирима свидетели, чиито показания следва да се отбележи, че не са обсъдени от него. От показанията на свидетелите не се установява осъществен тормоз спрямо Б. на проведеното на 26.01.2012г. заседание на Педагогическия съвет, на срещата на 01.02.2012г. или чрез обявяването на свободното работно място. Пред КЗД от жалбоподателката не са доказани изложените в жалбата твърдения, не са изложени факти и не са представени убедителни доказателства въз основа, на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация, за да се обърне

доказателствената тежест (чл. 9 ЗЗД). Комисията не е установила какво е личното положение на Б. поради наличието на което е приела, че е създадена враждебна, принизителна, обидна или застрашителна среда. Установявайки тормоз ответникът има задължение да посочи каква точно среда се създава, което в случая не е направено.

Предвид изложеното съдът намира, че по посочения от ответника защитен признак „лично положение“ не се установи дискриминация под формата на тормоз.

При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Правилата, по които се провежда производството пред КЗД са регламентирани в глава IV, раздел I от ЗЗД. С оглед разпоредбите на чл. 40, чл. 48, чл. 64, ал. 1 ЗЗД решението е взето от компетентен орган. Постановеното решение съдържа всички реквизити посочени в чл. 66 ЗЗД и е спазена установената от закона писмена форма.

След като не е извършена дискриминация липсва основание за налагане на имуществена санкция - по формулировката на ответника. Все пак съдът намира за необходимо да отбележи, че на физически лица не се налага наказание „имуществена санкция“, а „глоба“. Ответникът е наложил наказание на основание чл. 80, ал. 2 ЗЗД във връзка с чл. 80, ал. 1 ЗЗД. Съгласно чл. 80, ал. 2 когато нарушението е извършено при осъществяване дейността на юридическо лице, на него му се налага имуществена санкция в размер от 250 до 2500 лв., а съгласно ал. 2 който не изпълни задължение, произтичащо от този закон, се наказва с глоба от 250 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. Следователно чл. 80 предвижда санкция за неизпълнение на задължение по ЗЗД, а не при осъществена дискриминация. Ответникът неправилно е определил правното основание на наложеното наказание, което е самостоятелно основание за неговата отмяна. Освен това в чл. 80, ал. 3 ЗЗД е предвидена санкция за ръководителя на юридическото лице - за допускане извършването на нарушение по ал. 1 ръководителят на юридическо лице - работодател, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. Но наказанието е само за допустителство.

Предвид изложеното жалбата се явява основателна и като такава следва да се отхвърли. Претендираните от жалбоподателя разноски следва да му се присъдят на основание чл. 143, ал. 1 АПК в доказан по делото размер – 960 лв. С оглед фактичестката и правна сложност на делото, повторно разглеждане на делото поради връщане от касационната инстанция и извършените от адв. Т. процесуални действия съдът намира за неоснователно направеното от ответника възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. Г. Рейха – директор на 30 СОУ „Б. М.“ Решение № 51 от 30.01.2014г. по преписка № 131/2012г. на Комисията за защита от дискриминация, в частта, в която е установено, че А. Г. Рейха – директор на 30 СОУ „Б. М.“, в качеството на представляващ работодателя, е осъществила

тормоз по смисъла на чл. 5 във връзка с § 1, т. 1 от Закона за защита от дискриминация на основата на признак „лично положение“ спрямо А. С. Б. и на А. Г. Рейха – директор на 30 СОУ „Б. М.“ е наложена имуществена санкция на основание чл. 80, ал. 2 във връзка с чл. 80, ал. 1 от ЗЗД в размер на 300,00 лв.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация да заплати на А. Г. Рейха сумата от 960,00 (деветстотин и шестдесет) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: